

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

คนมีสติไม่ลืมตัว

ที่ศาลาใหญ่เน้นภาพเจดีย์ สร้างเจดีย์เรานะฟังว่า เรามันไม่ได้สนใจกับอะไรนะ อย่างกุกุณั้นคนนั้นเอาอันนั้นสู่มเข้ามา คนนี้เอาอันนี้สู่มเข้ามา ไม่ทราบว่าจะไรต่ออะไร ขนเข้ามาสู่มที่กุกุณั้น นี่มันไม่ได้สนใจอะไรนะ ไม่ให้มีอะไรเลยกุกุณ มีหลักธรรมชาติ ที่พออยู่เท่านั้นพอ นั่นถูกต้องแล้ว ไม่ยุ่งวุ่นวาย เดี่ยวนี้ยังขนอะไรเข้าไปอีกไม่รู้ ข้างๆ ห้องข้างนอกมีอะไรต่ออะไร เรายังไม่ได้ไปสั่งพระให้เอาขบวนรถไฟเข้ามา แล้วเอารถไฟไปเทลงแม่น้ำโขง มันพิลึกเหลือเกิน อยู่กุกุณไม่ทราบของใครต่อของใคร เต็มอยู่ กุกุณข้างนอกขนออกไม่หวาดไม่ไหว มาเรื่อย เดี่ยวนี้เข้าไปอีกแล้ว

เมื่อวานไม่ไปไหน ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์มั่น เรามาจากกรุงเทพฯ ไปกราบท่าน พอกราบท่านแล้วออกเลย คนเต็มอยู่หน้าพิพิธภัณฑสถานหลายจังหวัดนะ ไม่ใช่คนเฉพาะ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสกลนครก็มีเป็นคนสองคนเท่านั้น แต่ที่อื่นก็ไปกราบไหว้ พิพิธภัณฑสถานเฉพาะอย่างยิ่งองค์พระธาตุของหลวงปู่มั่นเรา มามากต่อมากมากกราบ หลังไหลเข้าออกๆ เมื่อวานนี้ พอลงรถแล้วเราก็เข้าไป คณะหนึ่งเขามาก่อนแล้ว เข้ามา เต็มอยู่ที่หน้า พอเราลงรถเขาก็รุมเข้ามาเลย รุมเข้ามาหาเรา เขาบอกมาจากวัดมเหยงค์ จังหวัดอยุธยา ว่าอย่างนั้น หลวงตาก็เคยไปเทศน์แล้ววัดมเหยงค์ อยุธยา เคยฟังหรือเปล่า ฟัง เขาไปฟังอยู่วันนั้น เขาว่า

ดูว่าวัดมเหยงค์นี่ไปเทศน์หลายหนแล้วมัง ก็หนแล้วน้ำ (๗ ครั้งเจ้าค่ะ) นั่นซิ วัดมเหยงค์ที่อยู่อยุธยา ท่านอะไรนะอยู่ที่นั่น เป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่นั่น ดูวัดดูวานาดู ดูกุกุณดูที่ พักดูอะไรนาดู เจ้าอาวาสก็นิมนต์เราไปเทศน์ แต่มันจำไม่ได้ไปเทศน์สักกี่ครั้ง ดูว่า เทศน์หลายครั้งอยู่ณะที่วัดมเหยงค์ สนามใหญ่ๆ ตอนค่ำก็เทศน์ แล้วตอนเช้าก็ฉัน จังหันกรรมฐานในป่า ร่มไม้ มีพวกหินพวกอะไรเป็นลักษณะป่า พระในวัดท่านก็มาฉัน ร่วมกันเต็ม เราเป็นหัวหน้า ที่ว่าวัดมเหยงค์นี่ ตอนเข้าไปฉันที่สนามว่าหย้าก็พูดไม่ถูก คือตัดแปลงแก้ไขให้เป็นที่น่าดูคล้ายคลึงกันกับในป่าในเขา ว่าอย่างนั้นเถอะ เอาหินอะไรมาวาง เจ้าอาวาสท่านก็ดีดูทุกสิ่งทุกอย่าง คือถ้าใจเป็นธรรมแล้วดูทุกสิ่งทุกอย่าง จะมีกุกุณมีระเบียบ มีความสวยงามนาดู นาดูโดยธรรมนะ ไม่ใช่หน้าดูแบบโลก แบบ สกปรก แบบโลกสวยงามมาก แต่มันแบบโลก แบบสัวมแบบถ่านก็มี ถ้าแบบธรรม แล้วนั้นละเหมาะ

นี่เราก็ไปเทศน์หลายหนแล้วที่วัดมเหยงค์ ช่วยชาติคราวนี้รู้สึกว่เทศน์มาก จริงๆ นะเรา เราอยากจะพูดว่าทั่วประเทศไทยนี้มีใครที่เทศน์มากกว่าเราตอบมา ไม่มี

นั่นนะมันก็เป็นอย่างนั้น แล้วจะไม่ให้เป็นข้อคิดได้อย่างไร ถึงได้ถามออกมาว่าใครที่เทศน์มากกว่าเรา ก็มีแต่เราเทศน์ คือธรรมะของเรามีทุกชั้น ที่เทศน์สอนพระในวัดป่าบ้านตาดล้วนๆ แล้วเทศน์อยู่บนศาลานี้มีแต่ยอดธรรม เทศน์แบบหมุนตัวเลยเชี่ยวชาญเรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องมรรคเรื่องผลตั้งแต่พื้นๆ ทะลุเลย ส่วนมากเราเทศน์สอนพระจะเทศน์ตั้งแต่สมาธิขึ้นไป ส่วนศีลไม่สงสัยท่านเหล่านี้ ความรักศีล กันตสีโล อย่างหลวงปู่เสาร์ กันตสีโล ท่านรักศีล ศีลเป็นที่รัก

ไปที่ไหนในบ้าน ทางวัดไม่ต้องว่า ธรรมดาทางวัดต้องเป็นตู้คัมภีร์แห่งธรรมอยู่แล้ว ทางบ้านถ้าบ้านไหนมีศีลมีธรรมดูทุกสิ่งทุกอย่างจะนำดู วัดไหน..เอา..เข้าไป ถ้าวัดตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติเป็นศีลเป็นธรรมจริงๆ แล้วนำดู นั้น ถ้าวัดเป็นแบบโลกๆ วัดเป็นส่วนเป็นถาดดูไม่ได้ เป็นอย่างนั้นละ นี่เราพูดตามธรรม ไม่ได้พูดเข้าข้างนั้นออกข้างนี้ เหยียบนั้นยกนี้ไม่มี ธรรม เสมอภาค

พูดอย่างนี้เราก็ระลึกถึงในครั้งพุทธกาล พระท่านไปบำเพ็ญในป่า มีพระมากเสียด้วย ดูประมาณสัก ๓๐-๔๐ องค์อยู่ในป่าใหญ่ ท่านไปภาวนาอยู่ในป่าใหญ่ ที่นี้พวกศรัทธาญาติโยมเขาเห็นพระไปภาวนาอยู่ในป่านั้นเป็นจำนวนมาก เขาก็จัดน้ำปานะ ภาษาเราทุกวันเรียกว่าน้ำส้ม น้ำหวาน น้ำจรวดดาวเทียมอะไร มีในนั้นหมด เขาไปถวายพอไปถึงวัดไม่เห็นพระเลย ในดงก็ไม่มี มองไปไหนไม่มีพระ สักเดียวเห็นพระองค์หนึ่ง ท่านเดินมานั้น แล้วพระท่านไปไหนหมด ท่านภาวนา อยู่ไหนละ อยู่ในป่านี้แหละ วังนั้นได้น้ำส้ม น้ำหวานมาถวายท่านจะปฏิบัติอย่างไร

พระนั้นก็เลยไปเอาไม้มาเคาะป๊อกๆๆ องค์ไหนก็มาละ เอาไม้เคาะให้สัญญาณพระมารวมกัน เรียกว่าระฆังก็ได้ แต่นั่นดูว่าท่านเอาไม้ไปเคาะอะไรเป็นเครื่องหมายสัญญาณให้มารวมกัน พอเอาไม้เคาะป๊อกๆ ไม่นานองค์นั้นก็มา องค์นี้ก็มา องค์ไหนมาดูลักษณะเคร่งครึมเหมือนโกรธแค้นให้กันทั้งวัด นี่ในตำรา เหมือนพระท่านโกรธแค้นกันในวัดทะเละกัน องค์ไหนมาเคร่งขรึมเจียบๆ เขาก็เอาน้ำส้ม น้ำหวานมาถวายท่าน ผู้จัดก็จัดถวาย เสร็จเรียบริ้อยแล้วลุกพริบพริบไปเจียบเลย หายเจียบ ไม่พูดกันในตำรานะ

พระตั้ง ๔๐-๕๐ องค์ ต่างองค์มาอย่างเคร่งขรึมเหมือนเหมือนทะเละกันมาพอมานันแล้วต่างองค์ต่างไปเจียบเลย เขาเลยถามว่าพระทะเละกันหรือ ท่านไม่ทะเละ ท่านมาท่านฉันแล้วท่านไป เพราะท่านมาบำเพ็ญธรรมนี้ ถ้าภาษาของหลวงตา บัวก็ท่านไม่มาหากินน้ำส้ม น้ำหวานกับพวกท่านอะไรนี่นะ จะว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม ปากมันต่างกันนะนี่ ปากเรากับปากพระทั้งหลายผิดกันอยู่มาก อย่างที่ท่านเขียนไว้ฉันเราก็ยังเขียนซ้ำไปอีก ทางท้ายมันไม่ถึงใจ ว่า โก นุ หาโส กิมานุโท นิจุจํ ปชฺชลิเต สติ

อนุชกาเรน โอนทฐา ปทีป น คเวสธ. ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันร้อนด้วยอำนาจแห่ง
กิเลสตัณหาเผาผลาญเป็นพื้นเป็นไฟทั้งวันทั้งคืน ยืนเดินนั่งนอนหาเวลาว่างไม่ได้แล้ว
พวกท่านยังมีแสบใจมาหัวเราะกันหาอะไร โก นุ หุ หุ หุ หัวเราะรื่นเริงกันหาอะไร ทำไมไม่
เสาะแสวงหาที่ฟัง ท่านเขียนไว้

ที่นี้ภาษาเรามาหนักแนวเข้าไปอีก ถ้าเป็นภาษาหลวงตาบ๊วจะว่าอย่างนี้ ก็เมื่อ
โลกสันนิวาสนี้เป็นอย่างนี้แล้วมบ้ากัณอยู่ทำไมว่างั้น เข้าใจไหม จะเขียนว่างมบ้ากัณ
อยู่ทำไมไม่หาที่ฟัง นี่มันหากมีอย่างนั้นละ เพราะฉะนั้นจะพูดเสมอมันเป็นนิสัย อย่างที่
มหาสมบัติ บุญเรือง พูดที่ว่าเรื่องเทศนาว่าการท่านอาจารย์มหาบัวเทศน์ไม่มีที่คัดค้าน
พร้อมทั้งข้อเปรียบเทียบอะไรถูกต้องแม่นยำทุกอย่าง สรุปลงข้อที่สามท่านว่าแต่ท่านมี
นิสัยตลก แน่ เขาก็เขียนไว้ ท่านมีนิสัยตลก เขาว่าอย่างนั้นแหละ ก็เราตลกมาแล้ว
ตั้งแต่พระองค์นี้ยังไม่เกิดจะว่าไง ตลกอีก นั้นเข้าใจไหม ก็เป็นอย่างนั้นละ

นั่นละพระท่านอยู่ในปางจริงท่านมาภาวนาที่ว่านี่จนเขาสงสัยต้องถาม พระ
ทะเลาะกันหรือ นั่นละท่านมุ่งธรรมมุ่งธรรมจริงๆ ไม่ยุ่งกับอะไรเลย จิตอยู่กับธรรม
มาอย่างนั้นละ สติอยู่กับจิต เพราะฉะนั้นจึงไม่แสดงอาการลิ้มตัว คนมีสติจะไม่ค่อยลิ้ม
ตัว คนมีสติไม่ลิ้มตัว ถึงจะเป็นกิริยาอาการอะไรออกไปก็เป็นกิริยาอาการของคนมีสติ
อยู่ตลอดเวลา ผิดกันมากนะ พวกเราถ้าว่าเพลินก็เพลินแบบลิ้มเนื้อลิ้มตัว โศกก็โศก
ลิ้มเนื้อลิ้มตัวไปหมด มันไม่พอดีกับท่านผู้มีสติ ผู้มีสตินี้เรียบตลอด ไปไหนมาไหน
เคลื่อนไหวไปมาสติรอบตัวๆ ไปที่ไหนนำดูหมด ถ้ามีสติประดับแล้วนำดูทั้งนั้น ไม่มี
สติแล้วเรียกว่าบ้าก็ไม่ผิด

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ